

оутѣшеніе за твоя та любовь, брате, защото сердца та на сватин те чрезъ тебе се оупокоиха.

8 Того ради, макаръ и да имамъ много власть по Христа да ти заповѣдвамъ што е по-трекно.

9 Но по любовь та повече те молимъ, ако и да самъ таковъ, като що самъ Павелъ старецъ, а сега и оузникъ заради Исуса Христа.

10 Молимъ те за сына моего Онисима, когото родихъ въ оковы те мои.

11 Който нѣкога ти беше не-потребенъ, а сега и тебе и мене весьма потребенъ, когото ти и пращамъ.

12 Я ты го принми, като мое то сердце.

13 Когото азъ искахъ да гадържимъ при себе си, да ми послугва вмѣстѣ тебе въ оковы те, (кото носимъ) заради благовѣствованіе то.

14 Но безъ твоя та воля ни-що не цахъ да направимъ, да бы твое то добро (което правишъ) не было отъ принжденіе, но самопроизволно.

15 Защото, негли за това се раздѣли отъ тебе на малко време, за да го примешъ (послѣ) вѣчнѣ.

16 И не веке като раба, но по много отъ раба, (сирѣчь) като брата возлюбленна, а найве-

че мене (возлюбленна), а колко повече тебе и поплоть и по Господа.

17 Ако ме имашъ прочее дръгаръ, приими го като мене.

18 И ако ти е направилъ нѣ-коя обида, или е длъженъ нѣщо на мене го фани.

19 Азъ Павелъ написахъ това съ моя та рѣка, азъ ще (ти) заплатимъ: да ти не речемъ, за-що и самъ себе ми си длъженъ.

20 Костиннѣ, брате, дано по-лвчимъ отъ тебе това што ти се молимъ заради Господа, оупокой мое то сердце заради Господа.

21 Понеже се надамъ на твое то послѣшаніе, написахъ ти това ако и да знамъ, зашто ще да направишъ и по много отъ това што ти говоримъ.

22 И заеднѣ съ това приготви ми и мѣсто, понеже се надамъ, зашто съ ваши те молитвы, ще ме дарва Богъ вамъ.

23 Поздравява те Епафрасъ сплѣнникъ мой заради Христа Исуса, Марко, Ярістархъ, Димасъ, и Лвка, спомошници те мои.

24 Благодать та на Господа нашегѣ Исуса Христа (да бъде) съ вашятъ дѣхъ, аминь.

† Посланіе то къ Флимонъ быде написано отъ Римъ чрезъ слуга та мѣ Онисима.